

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสตุพิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสตุพิทยาลัย อ. กันทร์วิชัย สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสตุพิทยาลัย อ. กันทร์วิชัย สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือห้อง ม. 4/1 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นหลัก
2. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
5. แบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูด
6. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ในการสร้างเครื่องมือดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544

1.2 ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนของ เมนทส์

(Ments, 1983) ทิศนา แรมณณี (วารี ถิรธรรม. 2534 : 187-189 ; ข้ามจาก ทิศนา แรมณณี.

2525 : 2) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 144-145) บุคลาพนิต พิมกุล (2539 : 265-270) และ

ปรับขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ดังนี้

1.2.1 ขั้นเตรียมการ ผู้สอนกำหนดสถานการณ์และเขียนบทบาทสมมติ

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ

1.2.2 ขั้นแสดง ประกอบด้วย

1) การเตรียมผู้เรียนในด้านภาษา เช่น การใช้คำพท์และรูปประโยค

ที่จำเป็น ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป็นคู่ หรือ เป็นกลุ่ม

2) การนำเสนอสู่ที่ฟังและการเลือกผู้แสดง ผู้สอนเสนอสถานการณ์

แก่ผู้เรียน โดยตรงด้วยการบรรยายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนเดือกดูกันที่จะแสดงภาษาในกลุ่มของตน

3) การซ้อมก่อนการแสดง หลังจากที่นักเรียนเดือกดูกันทบทวนของตน

แล้วให้นักเรียนช่วยกันคิดบท และซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมภายในกลุ่ม ก่อนการแสดง

4) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูมอนิเตอร์ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเตรียม

คำถาม หรือข้อเสนอแนะอย่างน้อยกลุ่มละ 2 ข้อ สำหรับการอภิปราย หลังจากที่นักเรียนได้แสดงและชูม การแสดงของกลุ่มอื่น ๆ

5) การจัดสภาพและการแสดง นักเรียนจัดสภาพและแสดงเป็นกลุ่ม

6) ขึ้นอภิปรายผล ผู้เรียนและผู้สอนสรุปเรื่องราว แลกเปลี่ยนประสบการณ์แสดงและผู้สังเกตการณ์แสดงความรู้สึก และอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์สมมตินั้น ผู้สอนอธิบาย และแก้ไขถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง

1.2.3 ศึกษาวัตถุประสงค์และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อฐาน ม. 4 ระดับช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาและโครงสร้างสำหรับการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ

1.2.4 เผยแพร่แผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความขึ้นตอนดังต่อไปนี้
1) นำหน้าที่ของภาษา (Function) และกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Playing) มาทำโครงร่าง แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 โครงร่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	หัวข้อ	สถานการณ์	หน้าที่ของภาษา
1	Maha Sarakham Province	นักเรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดมหาสารคามแล้วสรุปข้อมูล ตอบคำถาม และนำเสนอเรื่องราวด้วยตนเองได้	การให้ข้อมูลของท้องถิ่น
2	Welcome to Kantharawichai District	อ่านเรื่อง Welcome to Kantharawichai District แล้วสรุปใจความสำคัญ และสามารถถ่ายทอดด้วยตนเองได้	การนำเสนอความสำคัญของท้องถิ่นตนเอง
3	Boon Beg Pha	อ่านเรื่อง บุญเบิกฟ้า และงานเกษตรของจังหวัด สรุปใจความสำคัญ และถ่ายทอดได้	การนำเสนอเรื่องราวของประเพณีสำคัญของจังหวัด
4	Pottery Village	อ่านเรื่อง สถานที่ที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่น สรุปใจความสำคัญและถ่ายทอดได้	การนำเสนอสถานที่สำคัญและมีชื่อเสียงของท้องถิ่น

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	หัวข้อ	สถานการณ์	หน้าที่ของภาษา
5	Sri Suk Village	เข้าใจสภาพท้องถิ่นที่อยู่อาศัยของ ตนเอง และนำเสนอเรื่องราวในมิติ ต่าง ๆ ได้	การนำเสนอหมู่บ้านที่ อยู่อาศัยของตนเอง

2) เผยแพร่แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิชาสามารถใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการฝึกการพูดของนักเรียนตามขั้นตอนต่าง ๆ นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสาระ จุดประสงค์ กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไขปรับปรุงในเรื่องภาษา เนื้อหา ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนแล้วนำเสนอนักเรียนชี้ขาดถูกต้อง ความเหมาะสม ความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาและความถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.1) นายชาติชาย เมืองโนราษ วุฒิ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง ครู กศ. 3 โรงเรียนยางตลาดวิทยาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.2) นางสาวทิพภรณ์ สร้อยบุศคลา วุฒิ กศ.ม. (คณิตศาสตร์) ตำแหน่ง

ครู กศ. 2 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและวัดผลประเมินผลเพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.3) นายสุเมธ เที่ยงค่า วุฒิ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง ครู
กศ. 2 โรงเรียนโนนแดงวิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้าน
เนื้อหาและภาษา

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุด
เดิม เพื่อทำการประเมินกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนใน
แผนการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของไลค์เริร์ต (Likert's Scale) เป็น
แผนการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของไลค์เริร์ต (Likert's Scale) เป็น
มาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ (บุญชน ศรีสะชาด. 2543 : 103) แล้วนำ
ค่าเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์

กำหนดการแปลงค่าเฉลี่ยของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการ
พัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	ແປດຄວາມວ່າ	ເໜນະສົມນາກທີ່ສຸດ
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	ແປດຄວາມວ່າ	ເໜນະສົມນາກ
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	ແປດຄວາມວ່າ	ເໜນະສົມປ່ານກລາງ
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	ແປດຄວາມວ່າ	ເໜນະສົມນູ້ອຍ
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	ແປດຄວາມວ່າ	ເໜນະສົມນູ້ອຍທີ່ສຸດ

ໄດ້ຜົກເປົາປະເມີນແພນກາຮືບຮູ້ທັງ 5 ແພນກາຮືບຮູ້ຈາກຜູ້ເຂົ້າວ່າຍຸເລື່ອຍ
ຮະຫວ່າງ 4.90 - 4.94 ຜົ່ງມີຄວາມເໜນະສົມນາກທີ່ສຸດ

5) ນຳແພນກາຮືບຮູ້ນາປັບປຸງຕາມຫຼືດັບອະນຸຍາຍ
ແລ້ວນໍາໄປທົດລອງ (Try out) ກັບນັກຮືບຮູ້ນັ້ນນັ້ນຂຶ້ນສິກຳມາປີທີ່ 4/1 ທີ່ໄມ້ໃຊ້ກຸ່ມຸນຕົວຢ່າງ ໂຮງຮືບຮູ້
ຄຣີສຸພິທາຄມ ຈຳນວນ 20 ດວນ ເພື່ອຫາຂໍອັນກພ່ອງຈີ່ວັນເວລາ ຕື່ອກຮສອນ ແລະປຣິມານ
ເນື້ອຫາທີ່ໃຊ້ໃນກາຮືບຮູ້

6) ນຳແພນກາຮືບຮູ້ນາປັບປຸງ ເທິ່ນເວລາ ເນື້ອຫາ ແລະກິຈກຽມ
ແລະຈັດພິມພົມເປັນຈັບສົມງູ່ຮົນ ເພື່ອນໍາໄປທົດລອງກັບກຸ່ມຸນຕົວຢ່າງຕ່ອງໄປ

2. ເກລົກທີ່ປະເມີນຄວາມສາມາດຄ້ານກາຮືບຮູ້

ກາຮືບຮູ້ທີ່ປະເມີນຄວາມສາມາດຄ້ານກາຮືບຮູ້ ມີຫັ້ນຕອນ

ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

2.1 ສ້າງເກລົກທີ່ກາຮືບຮູ້ໃຫ້ຄະແນນກາຮືບຮູ້ ໂດຍປັບຈາກເກລົກທີ່ກາຮືບຮູ້
ຄວາມສາມາດຄ້ານກາຮືບຮູ້ອັນດີ ອີທັນ (Heaton . 1990 : 68-71) ອິດສັດອນ Hildson. 1991 : 190-
191) ສ້າງການຄອດກະຮົມກາຮືບຮູ້ບັນພື້ນຮູ້ຮານ (2549 : 11-15) ແລະ ໂອລເລອ່ວ໌ (Oller. 1999
; ຢັງເຖິງໃນ ວິຊາຮ. 2548 : 209 – 212) ເພື່ອໃຫ້ເໜນະສົມກັບຮະຕັບອອກກຸ່ມຸນຕົວຢ່າງ
ໂດຍກຳຫຼາຍເກລົກທີ່ຄວາມສາມາດອອກເປັນ 5 ຮະດັບ ດັ່ງນີ້

ຮະດັບ 5 (ຄືມາກ) ສ້ອສາງໂດຍກາຮືບຮູ້ໄດ້ກຳດັ່ງແລະມີຄວາມມັ້ນໃຈ
ປະບົບຄວາມສໍາເຮົາທຸກເຮືອງທີ່ສັນທານາ ສາມາດພູດແສດງຄວາມຄົດເຫັນອ່າງລຶກໜຶ່ງໄດ້ໃນທຸກເຮືອງ
ທີ່ຄຸນແຍກ ແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຄົດທາຄຳພໍທີ່ໄນເຮືອງທີ່ໄມ້ຄຸນແຍກ ຄວາມສາມາດໃນເຈິ່ງໄວ້ຍາກຮົ່ວ ພູດ
ປະໂບກທີ່ໜັບໜອນໄດ້ຖຸກຕ້ອງ ກາຮືບຮູ້ບັນພື້ນຮູ້ຮານ ແມ່ຈະເປັນສຳເນົາຢູ່ໄທ ກາຮືບຮູ້ມີຄວາມ
ຮາບຮົ່ວນຕ່ອນເນື້ອງ

ຮະດັບ 4 (ດີ) ສ້ອສາງໂດຍກາຮືບຮູ້ໄດ້ກຳດັ່ງຫັ້ງກຳລ່ອງ ແລະປະບົບ
ຄວາມສໍາເຮົາທຸກເຮືອງທີ່ສັນທານາ ພູດແສດງຄວາມຄົດເຫັນອ່າງຜົວເຄີນໄດ້ແນ້ວຈະໃຫ້ໄວ້ຍາກຮົ່ວຜົດປັ້ງ

พยาบาลอธิบาย คำศัพท์ที่นึกไม่ออกบางครั้ง การออกแบบที่ไม่ชัดเจน การพูดค่อนข้าง
รำเริงและต่อเนื่อง

ระดับ 3 (พอใช้) สื่อสารโดยการสนทนาก็ได้แต่ไม่ค่อย ประสบ
ความสำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สันหนา ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้ การใช้ไวยากรณ์มีที่
ผิดมาก มีการอธิบายคำศัพท์ที่นึกไม่ออกบ่อยครั้ง การออกแบบบางครั้งไม่ชัดเจน การพูด
ไม่ค่อยเนื่อง

ระดับ 2 (เกือบพอใช้) สื่อสารโดยการสนทนาได้ในขั้นพื้นฐาน ส่วนมาก
ใช้คำพูดโดยตอบประเภท Yes/ No หรือ คำเดียว คำศัพท์ที่ใช้อften ในวงจำกัดมาก การออกแบบมัก
ไม่ชัดเจน บุคลการสนทนาก็บ่อยครั้ง

ระดับ 1 (อ่อน) สื่อสารโดยการพูดโดยตอบเกือบไม่ได้หรือไม่เข้าใจเรื่องที่
กำลังสันหนา การออกแบบไม่ชัดเจน การสนทนามีต่อเนื่อง มีการหยุดระหว่างสันหนานาน
และบ่อยครั้ง

2.2 กำหนดวิธีการให้คะแนน กำหนดค่าให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และ
ผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนครีสตุพิทยาคม 1 คน ซึ่งได้ทำความสะอาดให้เข้าใจ
แบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนน ในการทดสอบมีการใช้แบบ
บันทึกเสียงบันทึกคำตอบของนักเรียนแต่ละคน ไว้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้คะแนน
ในการตีผู้ประเมินให้คะแนนต่างกันมาก จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินทั้ง 2 คน
รวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

3. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบประเมินตนเองในการพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนจากหนังสือ “แนวทางสร้างข้อสอบทางภาษา” ของ อัชนรา วงศ์โสธร (2538 : 44-45)

3.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือจากหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 79-80) แล้วสร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายการพูดติดรวมจำนวน 5 ข้อ และลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ไลคิร์ท (Likert's Scale) โดย
กำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ด้านการใช้ภาษา และการตั้งคำถามแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.4 นำแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ด้านการใช้ภาษา และการตั้งคำถามแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเหมาะสมและเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.5 จัดพิมพ์แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

ต่อไป

4. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบสังเกตพฤติกรรมจากหนังสือ “การประเมินผล การเรียน” ของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542 : 102-110) และ “การวัดด้านจิตพิสัย” ของล้วน สายยศ (2543 : 66-116)

4.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบ สังเกตพฤติกรรมนี้ มีรายการพุตติกรรมจำนวน 5 ข้อ และมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ไลเกอร์ (Likert's Scale) โดยกำหนด ความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

4.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สร้างเสร็จ
เรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องแล้วนำมา
ปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษา และการตั้งคำถามแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

4.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุง

แก้ไขด้านการใช้ภาษาและการตั้งคำถามแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ เสนอ
ต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความเหมาะสมเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.5 จัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้เก็บ

ข้อมูลต่อไป

5. แบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูด

การสร้างแบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูด

มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง

จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.2 ศึกษา กิจกรรมการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของ อีทตัน

(Heaton, 1990 : 61-119) แวร์ (Weir, 1993 : 46-61) ชาเณมิ และ โหเมสี (Hashemi, and Thomas, 1996 : 36) และ ศึกษาแบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนว
การสร้างข้อสอบ” ของ อัจฉรา วงศ์ไสธร (2538 : 124-125) แล้วสร้างแบบประเมินทักษะ
การพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูดก่อนและหลังการเรียน (Pre-Post Test) จากนั้นปรับ
วิธีดำเนินการสอบดังนี้

5.2.1 ให้นักเรียนตอบคำถาม จากข้อ Warm up จำนวน 3 ข้อ โดยคำถาม 3

ข้อนี้ไม่น่ามาติดคะแนน แต่เป็นการถามนำเพื่อเข้าสู่บทเรียน

5.2.2 ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งในจุล/กลุ่มสนทนาร่วมกับทบทวน และ

สถานการณ์

5.2.3 ให้นักเรียนจับจุล/กลุ่ม สนทนาอ่านคำศัพด์ ตลอดจนทำความเข้าใจ

สถานการณ์บทบาท ที่ได้รับ

5.2.4 ให้นักเรียนสนทนากาตามสถานการณ์ บทบาท ที่ได้รับ

5.3 สร้างแบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูดให้

ครอบคลุมเนื้อหา และหน้าที่ภาษาที่ใช้ในบทเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

5.3.1 ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เพื่อสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศในการสนทนากำหนดเวลา จำนวน 3 ข้อ โดยนักเรียนจะตอบคำถามเป็นรายบุคคล การตอบคำถามดังกล่าวไม่นับเป็นการประเมินความสามารถในการพูด

5.3.2 ตอนที่ 2 เป็นบทสนทนาระหว่างนักเรียนและครู/กิจกรรม ตามบทบาท และสถานการณ์ จาก 3 เรื่อง ดังนี้

- 1) สนทนา ถาม-ตอบเกี่ยวกับทิศทาง
- 2) สนทนา ถาม-ตอบ เกี่ยวกับการสั่งอาหาร
- 3) สนทนาขอรับบริการในโรงแรมหรือที่พักได้

5.4 นำเสนอแบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูดที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เข้าแข่งขันทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ

5.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูดตามข้อเสนอแนะของผู้เข้าแข่งขัน เพื่อนำไปใช้ต่อไป

6. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน โดยการศึกษาวิธีทางสถิติ สำหรับการวิจัย เทคนิคที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลการสร้างแบบสอบถาม และเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล และวิธีการตรวจสอบมาตรฐานค่า (บุญชุม ศรีตะหาด. 2545 : 59-63)

6.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนนี้มีจำนวน 20 ข้อ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมและด้านการวัดผลประเมินผลโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 5 ระดับ ตามแบบของ ไลก์เกิร์ต (Likert's Scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังนี้

5	หมายถึง มากที่สุด
4	หมายถึง มาก
3	หมายถึง ปานกลาง
2	หมายถึง น้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด

6.3 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษาและการตั้งคำถามแบบประเมินวัดความพึงพอใจ

6.4 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษาและการตั้งคำถามแบบวัดความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเหมาะสมเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.5 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- ทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนการทดสอบการสอนการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ด้วยการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- ให้นักเรียนประเมินความสามารถในการพูดของตนเอง เป็นระยะหลังจากการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3 และ 5 รวม 3 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นระยะระหว่างการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3 และ 5 รวม 3 ครั้ง
- ทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักเรียนหลังทดลอง โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดและกิจกรรมในการทดสอบการพูด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

- วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฟึกจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
- หาค่าตัวชี้นิประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยใช้ค่าสถิติ ที่ (t-test) แบบ Dependent Samples

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีระดับคะแนนและเกณฑ์การประเมินดังนี้

4.1 ระดับคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนมี 5 ระดับ

พึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

4.2 เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบวัดความพึงพอใจดังนี้ (บุญชุม)

ศรีสะอาด. 2538 : 112)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.51 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
STITUTI THAI MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

(บุญชุม ศรีสะอุด. 2545 : 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ   S.D. แทน   ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X   แทน   คะแนนแต่ละตัว
 N   แทน   จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum$ แทน   ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ของ การเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัทพิษณี. 2537 : 167)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนของความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ สูตร t-test (Dependent Samples) (บุญชุม ศรีสะอุด. 2545 : 112)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อ ทราบความมีนัยสำคัญ
D แทน	ค่าผลต่างระหว่างค่าคะแนน
n แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

4. หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมุติในการพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดตามเกณฑ์ 75 / 75 โดยใช้สูตร E1 / E2 ดังนี้ (เมธิญ กิจระการ. 2544
: 49-50)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x$ แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรือของแบบทดสอบย่อย ทุกชุด ของผู้เรียนทั้งหมด
A แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
N แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum x$ แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน ทั้งหมดทุกชุด ของผู้เรียนทั้งหมด
B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด